

1894-09-12

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

dansk

Dateringsbegrundelse:

Dato i brev

Generel kommentar:

Laura Warberg er kommet til skade med sit ben på en udflugt med hestevogn. "Haabet" er Erikshaab, hvor Alheds forældre bor.

Afsendersted:

Firenze

Modtagersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

Hugo -

Jægeren -

Onklen -

Adolfo Bacci

Vittoria Bacci

Berta Brandstrup

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Louise Brønsted

Alfred Rottbøll

Ellen Sawyer

Albrecht Warberg

Omtalte steder:

Assensvej 198, 5750 Ringe

Firenze

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv

Trykt udgave:

Nej

DOKUMENTINDHOLD

Alhed Larsen forsvarer familien Bacci overfor sin mor, som er rystet over en "scene" med en forelsket jæger.

TRANSSKRIFTION

_12te Sept. 1894

–

Jeg har skrevet strax, nu maa Du gøre det samme.

Kæreste Mor!

I dette Øjeblik har jeg læst dit Brev og er aldeles forfærdet over det Indtryk, mit sidste har gjort paa Dig. Jeg skriver strax for at berolige Dig, naar det blot kunde lykkes mig at gøre dig halvt saa rolig, som Du vilde være det, hvis Du saa mig her mellem disse Mennesker. Jeg er mest ked af det over at Du nu ikke mere har saa meget Tillid til mine kære Baccis, der ere saa mageløse imod mig, saa Du ikke kan tænke Dig det. – De vaager over mig med den største Omhyggelighed, saa jeg netop føler mig saa tryk og rolig, som det kan tænkes. Naar jeg gaar til Byen gaar Fru B. med mig for at jeg ikke skal gaa alene paa Gaderne, og er paa enhver Maade storartet imod mig. – Jeg tror nok, de begge to er kommen til at holde meget af mig, det siger de, og jeg kan ogsaa mærke det; men netop fordi jeg ikke er noget af en "Flane" men er mere alvorlig end saa mange Italienerinder. – Onklen er begejstret for mig, men netop af samme Grund. Og den unge Mand – ja jeg maa le, naar jeg tænker paa Dine Bekymringer angaaende ham. Der er ikke mindste Gnist af Spor af Tale om Fare der. Mit Hjærte slaar ligesaa roligt som før og har ikke haft det mindste at gøre med Spøgen. Du ved da ogsaa, at jeg er meget ufarlig paa de Områder. "Signor Hugo" er en ganske ung Mand, nydelig og sympatetisk, li [overstreget: li] livlig men dog stilfærdig. Han er lidt trykket af daarlige Forhold i Hjemmet; Moderen er [overstreget: er] var Comtesse, før hun blev gift, skal være meget uelskværdig, navnlig slem mod Faderen, som begge Sønnerne hænger meget ved. Af denne Grund er der trist i Hjemmet, der tales og les meget lidt, og derfor har baade Faderen og Sønnen nydt disse Dage i Acone. Faderen paastaar, at han i flere Aar ikke har set Sønnen saa oplivet. – Om hans unge Hjærte de sidste Dage var lidt mindre roligt end de første, skal jeg lade være usagt, men meget lidt var det ialtfald, og en Ting er sikkert, at han hele Tiden har behandlet mig med den største Respekt uden mindste Lapseri, hvilket er ham meget fjærnt. – Og – ja jeg er næsten lidt "dydig" indigneret – hvor kan Du tro, at jeg ville lade mig byde det allermindste i Retning af – hvad skal jeg kalde det – Mangel paa Respekt, – ganske vist er Sproget fremmed, men jeg forstaar

dog alt nu, og desuden – den Slags vilde jeg strax have en instinktmæssig Fornemmelse af og vise tilbage med dybeste Foragt. – Nej, jeg befinder mig brillant mellem disse Mennesker, de ere fine og dannede, og der er aldrig den mindste Smule i deres Spøg, der kan støde. – Du maa gøre mig den Tjeneste at tænke med største Respekt og Taknemlighed paa dem, hvis de ikke var vilde jeg jo føle mig forfærdelig ene og forladt. Jeg vil sige Dig i Parenthes bem. at de ere mere omhyggelige for mig end Konsulens; de siger nu bagefter, at de var lidt forbausede, da Konsulens rejste, og at de strax talte med hinanden om, at de vilde tage sig af mig, og det har de sandelig trolig gjort! – Tænk, at jeg er i deres Hus og betaler kun akkurat hvad jeg spiser, ikke Værelse, ikke Ulejlighed, det er da virkelig mageløst. – Spørg Lud, saa skal Du høre, de ere brillante. – Mor, nu_ haaber_ jeg, du er beroliget. – Angaaende Jægeren, saa vil jeg give Dig Ret i, at det ikke var hyggeligt, og maaske heller ikke passende, men det kunde vi da virkelig ikke gøre ved. Han var jo bleven helt tosset, men Baccis betragtede mig sandelig godt. – At lade ham tro, at jeg var forlovet var vist slet ikke saa galt, han blev dog lidt mindre paatrængende efter den Tid; men jeg er glad ved, at han stadig tror det, han er nemlig ikke traadt ud af Sagaen endnu, men skrev forleden et 3 Siders Brev til Hr B for at bevidne sin dybe Hengivenhed for os alle, han kommer sikkert en Dag paa Visit, menes der. Han er Dr. (ikke med.) og Advokat, en dygtig Mand men ved denne Lejlighed helt gaaet fra Vid og Sans. – Brevet har jeg faaet til Erindring [overstreget: g] om denne Episode. –

Vejret er ækelt i disse Dage, jeg syr Puder til to Stole i Bertas lille Værelse ved Atelieret. Fru B. hjælper mig troligt hvert Minut hun har tilovers, vi sidder og tale saa rart sammen mens vi sy. Hun er fuldstændig orienteret i min Familie, det morer baade hende og Manden at høre om Danmark og Eder alle, og jeg fortæller naturligvis gærne. De synes godt om den Maade vi bliver opdragede paa her holdes unge Piger indespærrede og lære næsten intet, se og høre intet. Fru B. og hendes Søster ere vist ualm. oplyste, tale begge fransk. Fru B. læser ogsaa engelsk, giver Undervisning i italiensk til Udlændinge. – – Jeg haaber ikke Lud og B. komme lidt endnu jeg vilde frygtelig gærne have dette færdig og det lille værelse i Orden. – Jeg befinder mig ogsaa brillant nu og savner slet ikke danske, vi har det svært hyggeligt. Dette maa Du slaa fast, at der ikke er mindste Grund til Ængstelse men at jeg saa tryk, som paa selve "Haabet". De feder mig og passer mig, som jeg kunde være deres eget Barn, Du vilde glæde Dig, hvis Du saa, hvor tyk og frisk og fornøjet jeg er. Skriv nu snart og lad mig vide om Du er beroliget og har faaet bedre Tanker om Baccis. – Mit sidste Brev var rimeligvis frygtelig forjaget; det var skreven i mange smaa Afdelinger,

da der ikke var mindste Ro – til at skrive – Lad mig endelig ogsaa strax vide, hvordan Dit Ben har det, frygtelig Forsinkelse af Din Rejse. Jeg maa have den Kjole, som jeg har skreven til Elle, og som sagt Handsker og Strømper meget velkomne. Sko?? Alt lidt gaaet til. – Slaa nu ordentlig til Skaglerne med Far og Muk, 1000 Hilsner til Eder alle tre fra Din

altfor frivole og lette Datter Be

Sikke Ord at brug om mine elskede Bacci og den skikkelige Onkel, der er Noblessen selv.

Fru B sender "tanti saluti" mange Hilsner

12te Sept. 1894

Y har skrevet strax, nu ma
Du gøre det samme.

Kæreste Mar!

I disse Djeblis har i læst dit Brev
og er aldeles forfærdet over det Gud²
byrd, mit Kilde har gjort paa
D. Y skriver strax for at berolige
D. naar det blot kunde lykkes mig
at gøre Dig halvt saa rolig som Du
ville være det hvis Du saa mig her
mellem disse Mennesker. - Y er
uust Red af det over at Du end ikke
mere har saa meget Tillid til mine
Kære Brevs, der ere saa uagtelige
igennem sig, saa Du ikke kan lide
Dig det. - De vaager over mig med
den største Oplygselighed, saa i udg
føler mig saa tryk og rolig, som det

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Rau kaldes. Naar j. gaar til Ryen
gaar Fru B. med de for at j. ikke
skal gaa alene paa ^{Kaerdekke}, og
er paa enhver Maade staaet
ind for mig. - Y. tror nok, de hejst
to er Rømmen til at holde mig
af mig, det siger de, og j. Rau, saa
mærke det; men udrop fordi
j. ikke er uagt af en "Flane"
men er mere albar; "end" saa
maange Italienerinder. - Og den
er begyndt for mig, men uetop
af samme Grund. Og den unge
Maud - - ja j. maatte, naar j.
kender paa sine Regninger
angående ham. Der er ikke
mindre Grund af Ppar af Tale
au fare der. Mit hjerte saa
liger saa godt som for a, har ikke
haft det mindste at gøre med
Spøgen. Du ved da ogsaa at j. er
meget ufarlig paa de Overader

"De vor Hægg" er en ganske ung
Maud, middel og regelmæssig
liv; i alle de Miljøer. Han er
lidt tro, men af daktig Farvel i
Hjertet; Moderen er var Con-
kense, for hun blev gift. Skal være
meget udsørd; idet: alle
urol Faderen som hejst Rømmen
kender mig ved. Af denne Grund
er der lidt i Hjertet der taler
og det mig lidt, og derfor har
saa Faderen og Rømmen uet
andre dage i Aetice. Faderen paa
saa, at han i flere år end har
let Rømmen saa oplivet. - Om
hans unge Hjerter de sidste dage
var lidt uendret og det sorte
skal j. have være lidt, men mig
lidt var det iallfald, og en mig
er sikkert, at han lide Faderen
betændt mig med den stærke Per-
pekt uden mindste klapperi, hvilket
er ham meget fjæret. - Og - ja j.

er værten lidt dog indigneret - hvor
Rau du brø, at j vilde lade sig hede
det allerminde i Relling af Sines
skal j kalde det - Mangel paa
Respekt, - ganske vist er Sprøjt
premuat, men j fortag, og alt
tun, og deruden - den Rags vilde
j strax have en instinktmæssig
forseemelse af, og vis tilbage
med dybeste Faragt. - Nej, j be-
finder sig brillant mellem disse
Mennesker, de ere fine og danske
de, og der er altid den mindste
Rimelse i deres Sjog, der Rau stode
- Du maa gøre sig den Tjeneste
at lade dem med største Respekt
og Taknemmelighed paa den vis
de ikke var vilde j jo føle sig
forførdet, ene og forladt. Og vil
sig sig i Parokkies hem. at de
ere mere ondyge for sig end Ren-
nitens, de sig til bagfter, at de
var lidt forbairede, de Konvultus

2
rejsle, og at de strax kalte mig
hinden om at de vilde tage sig
af mig, og det har de saavel bragt
gjort. - Tænk, at jeg er i deres huse
og betaler dem akkurat hvad jeg synes,
ikke mindre ikke tillykke, det
er da virkelig mageligt. - Spørg mig
saasom du hører, de ere utrolige.
- Naar du haaber jeg er herligt.
- Angaaende gæster, saa vil jeg
sige dig det i, at det ikke var lykket
sig, og maatte heller ikke pro-
ve det med dem i de virke-
lige gøre mig. Han var jo alene
teft korset, men Præcis behageligt
sig saavel gjort. - At lave ham
bror at jeg var forlovet var vist et
ikke se gæst, han blev de lutt-
værende paatrængende efter den tid,
men jeg er glad ved at han saavel
bror det han er iendelig ikke træt
ud af Lagaens ender, men skrev
forleden et 3 Rovers' brev til Bror
og far at bevidne sin dybe Hæder

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

gennem for alle, han kommer
sikket, nu da, saa viit mine
der. Han er Dr. (cans. ied.) & Doktor
kat. en dygt. Mand med en
dejlighed helt gaar fra Hids Raap.
- Brevet har jeg laant til Brænder
& om denne opførelse.
- Brevet er skrevet i disse
Dage, jeg er Tuder til to Plak
i Nierhas lille Verden ved Stof
ut. Fru B. hjælper mig trost
hvort Minut hun har tilovers,
vi heder & hale saa rart sammen
vener vi. Han er fuldstændig
vildledt i mig. Paa den det
hvore baade Gende & Mænd
at hore om Danmark & om
alle, og jeg fortæller utvivl
gørne. De skal gort om du
Maade vi blive opdragde paa
her holdes unge Pige udeperrede
og bare uuden udet, se og hore

udet. Fru B. & hendes Bøder ere
vist ialgen. apleste lade hysse, paa
Fru B. lever ogsaa en elsk, paa
Tuderviening i Skolegærk til Hids
Clauing. - U haaber ikke
det & B. Komme til enden
i vilde puffed, gærne have dette
Part, og det lille Verden i Orden.
- U befinder mig ogsaa brillant
ut & særer slet ikke daanke,
vi har det svært liggelet. Slet
maa du slag part at der ikke
er uventede Erind til Rysteke
men at jeg er ogsaa som paa
selve Maaket. De lever mig
og pæder mig, som jeg Rende vere
deres eget barn. Du vilde glæde
sig, hvis du saa, hvor lyst & frisk
og farvet jeg er. Rind i
Hart & Lad mig vide om
du er beroliget og har faat hore
Tænder om Maaket. - Mit lille
Pors var virkelig en puffed, far

jægt; det var 2 Breve: mange
Kunsts Afdelinger, da der ikke
var utvilske No-til at skrive.
— Lad mig endelig ogsaa strax
vide, hvordan det Men har
det, meget Redeligt med den
Farvinkel af den Rejse.

U maas have den Kval, som
I har skrevet til alle, og som
Lagt Hænder og Strømper
meget velkomme. P.P. ???
alt lidt gaet til. —

Plas mig ardent til Kongerne
med Far og Mødre, ogsaa til alle
til over alle tre prædici.

„altfar private og lette“

Latter Tre
Pikke Ow at bruge om mine
elskede Baccio og den skikkelige Oude,
der er Naldersens selv.

Fri To sender „Laudi Saluti“
mange Helener